

at i 1895, altsaa for 4 Aar siden, traadte daværende norsk Kirkestatsraad Dr. Bang ned fra Ministertaburetten og søgte og fik en Plads som residerende Kapellan ved en af Kirkerne i Kristiania. Det er Eksempler, som jeg mener ogsaa have Krav paa at fremhæves, og som kunne fortjene at fremhæves til Efterlevelse, men dernæst anførte den højtærede Konseilspræsident som et Hovedargument, at han ved Dannelsen af sit Ministerium har anset det som magtpaaliggende at faa en af Landets Biskopper til Kultusminister. Konseilspræsidenten siger derom følgende: „Jeg fandt, at Folkekirken havde Krav paa en Gang at faa denne Ordning, og jeg ventede, at man fra Kirkens og dens Embedsmænds Side vilde finde, at det var en for Kirken meget heldig Ordning, en Ordning af saa megen Vægt, at den lille Ulempe, der kunde følge deraf, at et Bispeembede henstod med forsvarlig Konstitution, var saa ringe i Forhold til det, Kirken vandt ved den nævnte Ordning, at det ikke kunde have nogen Betydning“. Ja, jeg vil erkende, at her staar jo den nuværende Konseilspræsident med en ganske anden Anskuelse, end hans Forgængere have haft. Tidligere har man været noget betænkelig ved at have en kirkelig Mand, en af Kirkens Embedsmænd til Kultusminister, fordi man var bange for, at han skulde være for partisk, og derfor har man ofte taget en civil Kultusminister; men nu ligger det jo meget nær at spørge: Hvad Udbytte har den danske Folkekirke haft af, at den nuværende Konseilspræsident har sat en Biskop i Spidsen for Kirkens Styrelse? Det ligger nær at opdage, hvilke Reformere paa Folkekirkens Omraade der er resulteret deraf. Saa vidt mig bekendt har den nuværende Kirkeminister kun forelagt to Forslag, sigtende til at reformere Folkekirken. Det ene gik ud paa at fritage Gejstligheden for Rangskat, og det andet gik ud paa at fritage Gejstligheden for visse Bestallingsgebyrer, men efter at disse mindre betydningsfulde Forslag ere forelagte og ikke have faaet Tingets Billigelse, ved jeg ikke af, at der fra den nuværende Kirkeministers Side er forelagt Forslag om eller gjort Forsøg paa at gennemføre vigtige Foranstaltninger til Folkekirkens Udvikling. Jeg synes derfor, at den højtærede Konseilspræsident noget har overvurderet Betydningen af, at en af Kirkens mere fremragende Mænd staar i Spidsen for Kultusministeriet. Men Jeg vil endvidere sige, at den Stilling, som nu er etableret med Hensyn til Bispeem-

bedet i Odense, er farlig for Fremtiden, thi det Spørgsmaal opstaar jo meget let: Naar det kan gaa an, at et Bispeembede bestyres i lang Tid ved Konstitution af Provster, kan man saa ikke helt undvære Bispeembederne? Kan man ikke i Fremtiden udelukkende lade dem bestyre ved Konstitution af Provster? Jeg siger: Et af to, enten er Bispeembedet en vigtig Institution at have, og det maa da være bestyret af en Biskop, men er det ikke en vigtig Institution, nu ja, saa kan man lade det gaa, som det nu har gaaet, og som det gaar for Øjeblikket i Fyn. Men jeg tror ikke, at det er en heldig Vej, man her er inde paa. Den højtærede Kirke- og Undervisningsminister forsøgte forrige Aar paa at faa Rigsdagen til at oprette et Bispeembede mere paa Sjælland, men jeg tror ikke, at den ærede Minister vil have nogen synderlig Ørenlyd hos Folketinget med Hensyn til at faa nye Bispeembeder oprettede, naar man ikke en Gang besætter de Bispeembeder, man har. Jeg synes heller ikke, at der var nogen Fare ved at besætte Bispeembedet i Odense saa hurtigt som muligt, særlig under den Forudsætning, at Konseilspræsidenten fremdeles fastholder, at han vil have en Biskop til Kultusminister, thi naar denne Kultusminister træder fra, maa jo Konseilspræsidenten efter sin Opfattelse kalde en ny Biskop til Kirkeminister, og saa er der jo straks et ledigt Bispeembede, som den nuværende Minister kan faa. Hvorfor skal Embedet saa staa vakant, og da tilmed dette Embede, som i alt for lang Tid har været bestyret ved Konstitution? Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at i en lang Række af Aar har Biskop Engelstoft bestyret Embedet som Biskop over Fyns Stift, men i de senere Aar var han paa Grund af Alderdom en svagelig og skrøbelig Mand, der ikke med fuld Kraft kunde varetage Embedet. Da han døde, blev Embedet besat med en sygelig Mand, en Mand, som med stor Samvittighedsfuldhed tog sig af Embedet, og en Mand, som den fynske Befolkning satte meget stor Pris paa, men han var og blev en sygelig Mand, og i et Par Aar maatte han lade Embedet bestyre ved Konstitution, og saa snart han nu er traadt tilbage, skulle vi igen have Fyns Bispestol besat ved Konstitution et Par Aar eller tre, jeg ved ikke hvor længe, indtil Skoleloven er bleven gennemført. Det mener jeg ikke er heldigt eller rigtigt i og for sig. Jeg tror, at man herved giver Folkekirkens Modstandere Vaaben i